

ogsaa har studeret meget af det, som var medvirkende til Krigens Udbrud, kan jo ikke være uvidende om, hvorledes Stemninger til Tider tilvejebringes, hvorledes der ødsles med Mammon for at faa Stemninger tilvejebragt. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, paa hvilken Maade den sidste Verdenskrig forberedtes ved kapitalistiske Tilskud baade herfra og derfra, til Blade og til Bevægelser, som lavede Stemninger derude i Verden, de Stemninger, der førte til Ulykken. Trods det, at det ærede Medlem ikke kan være uvidende herom, vil han have, at vi skal tage Hensyn til, at der paa ny er nogle Stemningsmagere i den chauvinistiske Lejr, der forsøger at ned sætte Danmarks Anseelse. Var det ikke naturligere, at det ærede Medlem, der dog siger, at han er en Mand, der staar paa Venstres Grundlag i demokratisk Henseende, tog Hensyn til det Demokrati, der ude i Verden samler sig med os om de Tanker, som ligger til Grund for vort Forslag? Den store Verdensfredskongres for ikke saa længe siden, hvor Demokrater fra Alverdens Lande stævnedes sammen — ikke Socialdemokrater, nogle enkelte maaske, men Demokrater —, udtalte sin Anerkendelse af det Afrustningsforslag, der er forelagt for den danske Rigsdag. Man sagde ikke noget om, at Danmarks Anseelse derved blev nedbrudt. Men det ærede Medlem har kastet sig over Chauvinistpressen, og dér kan han ganske sikkert faa Medhold i de Anskuelse, som her er gjort gældende.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har tre Gange stillet et Spørgsmaal, som han ikke kunde vente med at faa Svar paa, til jeg havde faaet Ordet. Nu skal jeg forsøge at svare det ærede Medlem. Jeg har ikke vidst, at det hørte til Ministeriets Pligter at rejse rundt og bilægge Konflikter mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Men jeg indrømmer, at det vil være meget for tjenstfuldt, hvis man kan faa Tid til det. Det ærede Medlem bad mig om at gøre noget for at værne Folkene i Kolindsund. Der har ikke for mig foreligget noget om, at den offentlige Sikkerhed er i Fare. Det maa dog være Forudsætningen for, at der skal kunne gribes ind, uden at der foreligger en Anmodning derom. Men hvis det ærede Medlem staar i Forbindelse med de Folk deroppe, skulde han tilraade dem at kalde paa Forligsmanden. Det er vist ham, der er Brug for først og fremmest. Det er hans Opgave at stifte Fred mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. At sende Bud efter Politiet er der vist ingen Anledning til.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg har udtalt paa et tidligere Tidspunkt i Dag, at jeg vilde tage alle rimelige Hensyn ved Sammenlægningen af de smaa Præsteembeder. Det ærede Medlem Hr. Steen mente, at denne Udtalelse stod daarligt til en senere Udtalelse om, at det lille Præsteembede Udby paa Fyn i alt Fald skulde nedlægges. Det synes jeg ikke. En Nedlæggelse kan nemlig finde Sted paa mange Maader, og der er mange Hensyn at tage. Man kan godt dekretere, om jeg saa maa sige: Det Embede skal nedlægges, og saa gøre det paa flere forskellige Maader. Det er min Hensigt at gøre det paa den Maade, at der tages alle mulige Hensyn til Befolkningen derovre. Det ærede Medlem vidste ikke noget om, at der tidligere var ført Forhandlinger med Menighedsraadet i Udby. Det er der imidlertid. Der er ført Forhandlinger mellem Menighedsraadet paa den ene Side og de stedlige Kirkeautoriteter, Provsten og Biskoppen paa den anden. Det, der nu staar tilbage, er en direkte Forhandling mellem Menighedsraadet og Ministeriet, og den haaber jeg at kunne faa tilendebragt i Løbet af en 14 Dage.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen bad mig meddele, hvorledes jeg opfattede Kirkeministerens Kompetence i de Spørgsmaal, som kunde opstaa, naar evangelisk-lutherske Frimenighedspræster ønskede at benytte Folkekirkens Kirker. Dette Spørgsmaal er omtalt i §§ 14—16 i Loven om Valgmenigheder og om Kirkers Brug. Kun i den første Paragraf, § 14, er det direkte sagt, at Kirkeministeren er sidste Instans ved Afgørelsen af Stridigheder mellem Biskoppen og de paagældende Frimenighedspræster og Frimenighederne. Der er ikke i de to følgende Paragraffer sagt noget om, at Kirkeministeren er sidste Instans, men man mener, at efter en Analogislutning maatte han ogsaa være det i de Tilfælde, der er omtalt i §§ 15 og 16. Det er et Spørgsmaal, som der er Strid om mellem de juridisk kyndige. Jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at Kirkeministeren kun er sidste Instans i de Tilfælde, der er omtalt i § 14, hvor det udtrykkelig nævnes, at han er sidste Instans, medens det i andre Tilfælde er Biskoppen, der er sidste Instans.

Det var for mig højest interessant at høre de to ærede Medlemmer Hr. Povlsens og Hr. Klaus Berntsens Stilling nu til Socialdemokratiets Forslag i 1922 om Nedsettelse af et kirkepolitisk Udvalg til at forberede Adskillelsen mellem Stat og